

тинны Богочитатели, има още 7000, които не ся покла-
пять на Ваала.

Богъ е близу при всѣкий челоувѣкъ и говори съ насъ во
всичкы-тѣ явленія въ природѣ-тѣ: во вихрь, громъ, мѣлне,
дѣждъ, сѣлнечно сѣяніе и тихо подухваніе вѣтрено. За у-
смирение на гордыя, дерзскыя, има вихри и громове; за крот-
ко-то печално сѣрдце—тихо вѣяніе отъ вѣтерець, сѣлнечно
сѣяніе.

Подиръ това Св. Илія, по повелѣніе Божіе, ся възвѣр-
нѣлъ въ земѣ-тѣ Израилскѣ.

ГЛАВА LXXVIII.

Прѣстѣпленіе Ахавово и Іезавелино и тѣхно-то наказаніе.

Единъ Израилтянинъ, по имя Навуеей, живѣялъ въ прѣ-
краснѣ-тѣ и плодороднѣ долини Іезраелскѣ, въ градъ Іе-
зраель; тукъ и царь Ахавъ ималъ дворець, който ся на-
миралъ близо до Навуеово-то лозіе. Ахавъ прѣдложилъ
Навуею да му отстѣпи лозіе-то, зачото искалъ да на-
прави на него мѣсто градини. Той обѣщалъ да му даде
или друго лозіе, или да му го заплати съ пары. Но Навуеей
казалъ: „да ми пази Богъ, да ся съгласѣ азъ нѣкога да
продамъ наслѣдство-то, което ми е останѣло отъ родите-
ли-тѣ.“ Въ него время ся считало като свято нѣчто на-
слѣдство-то, което е оставено отъ родители-тѣ, и почитало
ся за грѣхъ да ся продава. Ахавъ ся толкъсь огорчилъ отъ
отговора на Навуею, чтото легнѣлъ въ постелѣ, обѣрнѣлъ
ся камъ стѣнѣ-тѣ и не щялъ нито да погледне на нѣкого,
нито да приіме хранѣ.

Жена му, Іезавель, влѣзла при него и пытала го: „какво
ти станѣ? Зачто не искашь никого да видишь и непріимашъ
никакъ хранѣ?“ Ахавъ ъ расказалъ разговора си съ На-